

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 19. Concilium Romanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. *dum & aliorum Episcoporum absentium*
A.C. 868. *insigni fraude imitatus est. Nemo Con-*
stantinopoli Conciliabulum istud celebrari
vidit, quia nunquam celebratum fuit.
Sed Photius arrepto prætextu quod Con-
stantinopoli nunquam non, sicut & hic Ro-
mæ, ex illa Provincia complures Episcopi
versentur, dicitur, deficientibus Episco-
pis, multos homines e diversis civitatibus
fugitivos pecunia corruptos, ad subscri-
bendum adegisse. Inde est, quod diversi
appareant caracteres, jam acutiore penne,
jam grossiore, jam qui virorum vacillan-
te manu ob decrepitam ætatem membra-
nam inquinantium credi possint. Hic
quidem scriptionis varietatem videbitis,
sed totam nequitiam, nisi Constantinopo-
lim miseritis, qui inquirent, non cognos-
scetis.

§. XIX.

Concilium Romanum.

Ergo Summus Pontifex librum utrius-
 que linguæ græcæ & latinæ peritis
 tradidit, qui eum accurato examini sub-
 jicerent. Tum consentiente Senatu po-
 puloque Concilium in Basilica S. Petri
 convocat, ubi Legati Constantinopolita-
 ni auditi, & Literæ Nicolai Pontificis re-
 citatæ. Mox Joannes, Ecclesiæ Roma-
 næ Archidiaconus, postea Papa, Hadria-
 ni nomine sermonem legit, in quo post-
 quam

to. 8. p. 1087.

quam Photii crimina exposuit, & Nico-
 lai Papæ eundem damnantis constan-
 tiam laudavit, dicit: *Deliberate ergo,*
Fratres mei, quid a nobis tam de isto
Conciliabulo Actisque profanis, quam de
illis, qui subscripserunt, statuendum sit.
Edicite, quid censeatis; ad me quod spe-
ctat, omnia sustinere, etiam ipsam mor-
tem, pro Lege Dei, pro auctoritate Cano-
num, pro Sacræ Sedis privilegiis, pro me-
moriam & Actis Nicolai Papæ Antecesso-
ris mei, non recuso. Hoc sermone reci-
 tato, Gaudericus Episcopus Velitrensis
 Responsum nomine Concilii legit, in
 quo Episcopi Pontificem ad damnandum
 Conciliabulum, Constantinopoli ab ho-
 minibus Photianæ factionis, regnante
 Michaele habitum, exhortantur. Por-
 ro Marinus Diaconus secundum sermo-
 nem Papæ legit, in quo dicit: *Cum Li-*
ber continens Acta hujus Conciliabuli ad
nos a Patriarcha & Imperatore missus
fuerit, jam decernamus, quid de eo fa-
ciendum. Ego quidem censeo, hunc ne-
quitiae partum cunctis, & præcipue Lega-
tis Græcorum præsentibus, esse tradendum
flammis, & in cineres redigendum. Con-
 cillium per os Formosi Episcopi Portuen-
 sis respondit: *Iusta est hæc sententia,*
omnes eam approbamus, rogamus te, ut
eam opere compleas. Petrus deinde Dia-
 conus & scriniis præfectus legit tertium

Sæculum IX. Papæ sermonem, in quo in temeritate
 A. C. 868. Photii intolerabilem, qui Nicolaum Pa-
 pam damnare ausus fuisset, invehitur. *Siquidem Romanum Pontificem, inquit, de omnium Ecclesiarum Præsulibus iudicasse legimus, de eo vero quemquam iudicasse non legimus. Licet enim Honorium ab Orientalibus post mortem anatHEMA sit dictum, sciendum tamen est, quod fuerit Hæresis accusatus, propter quam solam vitium est minoribus majorum suorum voluntati resistere; quamvis & ibi nec Patriarcharum, nec ceterorum Antistitum cuiquam fas fuerit de eo proferre sententiam, nisi ejusdem primæ Sedis præcessisset Auctoritas. (*)* In hoc loco Hadrianus, damnatum fuisse Honorium disertè fatetur. Benedictus Notarius & Scriniarius alterum legit Concilii Respon-

(*) Mirum! quod Hadrianus Papa Honorii memoriam sine necessitate damnet, cum superius Num. X. in epist. ad Episcop. Franciæ dixisset ad honorem Antecessoris sui Nicolai: *Si modo (Nicolai Adversarii) facta propria excusent, non vero accusent Magnum Pontificem, qui nunc coram Deo stat, & quem in vivis agentem nemo arguere ausus est.* Certe Honorium Papam in vivis agentem nemo accusavit. Ceterum ex his saltem dispicitur, Hadrianum Papam illam tenuisse sententiam, quod unius Pontificis error Sacræ Sedis infallibilitati non noceat.

sponsum, in quo ab exemplis Joannis Antiocheni & Dioscori confirmatur assertio, Superiorem ab Inferiore judicari non posse. Nihilominus Episcopi Papam rogant, ut satis esse putet, Photium damnare, & complicibus parcat, si modo tam viva voce quam datis literis, quæ ipso Duce egerunt, damnaverint.

Sæculum IX.
A. C. 868.

Tunc vero Papa suo ore pronuncia-
vit sententiam quinque articulos comple-
xam in hunc sensum: *Decernimus,* p. 1093.

*ut Conciliabulum non multo abhinc tem-
pore a Photio & Imperatore Michaeli
ejusdem Fautore adversus Apostolicæ Se-
dis reverentiam congregatum, utpote ve-
ritatis inimicum & omni falsitate reple-
tum, aboleatur, igni devorandum trada-
tur, & anathemate perpetuo feriatur.* c. 1.

*Idem de ceteris scriptis, quæ tam Photius
quam Michael diversis temporibus contra
S. Sedem vulgarunt, & de duobus Con-
venticulis ab iisdem adversus Fratrem
nostrum Ignatium statuimus, eaque me-
dullitus execramur. Damnamus iterum* c. 2.

*Photium, juste ob crimina ante patrata
tam a nobis quam ab Antecessore nostro
damnatum, ob delicta recentiora, cum po-
nens in cælo os suum contra Nicolaum
Papam & contra nos nova temeritate
prorupit, & anathematis nexibus innoda-
mus. Nihilominus, si viva voce, ac scri-
pto proprio nobis in omnibus, quæ tam*

Sententia in
Photium.

c. 3.

per

Sæculum IX. per nos quam per Antecessorem nostrum
 A. C. 868. statuta sunt, obedire sponderit, & Con-
ciliabuli sui Acta damnaverit, Laicæ Com-
munionis ei gratiam non negamus. Illi
 c. 4. vero, qui consenserunt, aut Conciliabu-
 lo subscripserunt, si Decretis Antecesso-
 ris mei obedierint, & ad communionem
 Ignatii Patriarchæ redierint, si Concilia-
 bulum anathematizaverint, & exempla-
 ria combusserint, Ecclesiæ Communionem
 fruuntur. At filium nostrum Impera-
 torem Basilium, cum ejus nomen illis Actis
 falso adscriptum sit, sicut etiam Ignatii
 Patriarchæ, ab omni damnationis senten-
 tia liberamus, & in numerum Imperatorum
 (*) Catholicorum recipimus. Qui-
 cunque, si ad ejus notitiam hæc Sanctæ
 Apostolica pervenerit, Exemplaria illius
 Conciliabuli penes se retinuerit, ea non
 indicaverit, vel igni tradiderit, excom-
 municetur, vel si Clericus est, deponatur.
 Quæ non solum de Constantinopolitanis,
 sed & Alexandrinis, Antiochenis, Jero-
 solymitanis atque de omnibus omnino Fi-
 delibus decernimus.

Huic

(*) Ex his videmus, SS. Pontifices non existi-
 massè, Imperatoribus Orientis, cum Carolus Ma-
 gnus a Leone III. in Occidente coronatus esset,
 aut jus in Provincias, quas possidebant, aut Di-
 gnitatem Cæsaream fuisse ademptam.

Huic Sententiæ subscripserunt triginta Episcopi. Primi duo conspiciuntur Hadrianus Papa, & Joannes Archiepiscopus Ignatii Patriarchæ Legatus. Post nomina Episcoporum visuntur nomina Cardinalium, id est, Ecclesiæ Romanæ Presbyterorum novem, & Diaconorum quinque. Ceterum hæc acta veterum Conciliorum Actis non erant similia, nec simpliciter referebantur verba in ipso Conventu prolata, sed sermones, prius in otio compositi; quod ad Concilium anno 649. a S. Martino Papa habitum observavi. Concilio soluto, Liber, quem Constantinopoli attulerant, Acta Concilii Photiani continentem, ante fores in gradibus ponitur, calcatur, & in rogam ingentem conjectus consumitur.

§. XX.

Anastasius Bibliothecarius excommunicatur.

Conjectura est, in eodem Concilio Anastasium Bibliothecarium Excommunicationis fulmine fuisse percussum. Accidit die decima Martii eodem anno octingentesimo sexagesimo octavo Feria IV. primæ septimanæ in Quadragesima, ut Eleutherius filius Arsenii Episcopi, olim in Francia Legati, filiam Hadriani Papæ alteri desponsatam deciperet, raperet, & illicito connubio sibi copularet.

Sæculum IX.
A. C. 868.

Sup. lib.
XXXVIII.
§. 53.
vit. Hadr.
p. 889.